

IP & Media Newsletter

July 17 – 31, 2017

Україна, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 9/2, оф. 67,
тел. (044) 500-79-71 www.jurimex.ua, www.jurblog.com.ua

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ ЗАРЕЄСТРОВАНО ПРОЕКТ ЗАКОНУ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ» ТА ДЕЯКИХ ЗАКОНОДАВЧИХ АКТІВ УКРАЇНИ № 6754 (щодо заходів детінізації діяльності суб'єктів електронної комерції)

Документ, зареєстрований 17 липня 2017 року, вносить зміни до Законів України «Про захист прав споживачів» та «Про електронну комерцію».

Його головне нововведення – розширення повноважень Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів (Держпродспоживслужба). Так, у випадку відсутності на веб-сайті інтернет-магазину інформації, визначеної законом (повне ім'я / найменування продавця, місцезнаходження, відомості про ліцензію продавця тощо¹) орган має *«призупинити доступ до веб-сайту»*.

Механізм обмеження доступу пропонується такий:

- Держпродспоживслужба видає припис про усунення порушень;
- інтернет-магазин протягом 7 календарних днів (з моменту отримання) виконує припис;
- у випадку невиконання Держпродспоживслужба приймає рішення про призупинення доступу до веб-сайту на строк до усунення порушень;
- рішення надсилається для виконання інтернет-магазину та постачальнику послуг проміжного характеру², що надає доступ до мережі Інтернет (далі – провайдер).

¹ Повний перелік міститься у статті 7 Закону «Про електронну комерцію». До речі, законопроект пропонує його розширити, додавши дійсний контактний номер телефону та адресу для прийняття письмових претензій.

² Постачальники послуг проміжного характеру – оператори (провайдери) телекомунікацій, оператори послуг платіжної інфраструктури, реєстратори (адміністратори), що присвоюють мережеві ідентифікатори, та інші суб'єкти, що забезпечують передачу та зберігання інформації з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (ст. 6 Закону України «Про електронну комерцію»).

Якщо встановити продавця неможливо, Держпродспоживслужба має одразу прийняти рішення та направити його провайдеру, який зобов'язаний виконати його протягом 10 календарних днів. Невиконання провайдером вимог Держпродспоживслужби має наслідком застосування штрафних санкцій у розмірі 1700 грн³. Продавцеві ж загрожує зупинення доступу до веб-сайту і штраф у розмірі 30 % вартості товару (виконаної роботи, наданої послуги), але не менше ніж 850 грн⁴.

При цьому відновлення доступу до веб-сайту можливе лише після того, як Держпродспоживслужба направить провайдеру повідомлення про виконання продавцем рішення, направить нове рішення або за рішенням суду.

Рішення Держпродспоживслужби про призупинення та застосування штрафних санкцій може оскаржуватись продавцем та провайдером у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, або через суд.

Цей законопроект широко обговорюється експертами та лідерами ринку. Зокрема, Інтернет Асоціація України (ІНАУ) виступила з різкою критикою цього документа і [закликала його не погоджувати](#). В асоціації вважають, що законопроект суперечить окремим статтям Конституції України та іншим нормативно-правовим актам. Так, провайдерів зобов'язують виконувати рішення про призупинення доступу до веб-сайту незалежно від рішення суду. При цьому не враховане право зупинення виконання таких рішень у разі їх оскарження, у т. ч. до суду.

Варто відмітити також, що у тексті законопроекту не деталізується поняття «призупинення». Крім того, статтею 13 Закону України «Про телекомунікації» визначено перелік органів управління у сфері телекомунікацій, при цьому Держпродспоживслужба до нього не входить і не наділена повноваженнями управління або державного регулювання у сфері телекомунікацій.

Наразі законопроект знаходиться на розгляді комітету. З повним текстом законопроекту можна ознайомитись [за посиланням](#).

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ ЗАРЕЄСТРОВАНО ПРОЕКТ ЗАКОНУ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ» № 6762 (щодо удосконалення механізмів забезпечення прозорості власності аудіовізуальних (електронних) ЗМІ)

Як зазначається у пояснювальній записці, метою законопроекту є уточнення окремих положень Закону України «Про телебачення і радіомовлення» для покращення процедури розкриття та перевірки достовірності інформації про структуру власності суб'єкта інформаційної діяльності.

Ключові пропозиції законопроекту:

- уточнити визначення окремих суб'єктів, які можуть здійснювати вирішальний чи значний вплив на управління або діяльність юридичної особи, бути її ключовим учасником;
- уточнити положення законодавства щодо процедури перевірки Національною радою поданої інформації про структуру власності, випадків, за яких структура власності може бути визнана непрозорою тощо;
- встановити строк подачі інформації про структуру власності щороку до 20 січня;
- посилити відповідальність ліцензіата за неусунення встановлених Національною радою порушень вимог щодо прозорості структури власності та/або неподання запитуваної регулятором інформації тощо.

³ 100 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

⁴ 50 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Крім того, законопроектом уточнюється поняття «афілійована особа». Відтепер воно включатиме також і тих юридичних осіб, в яких сам суб'єкт інформаційної діяльності має істотну участь.

Пропонується також доповнити статтю 1 такими дефініціями: «*вирішальний вплив на управління або діяльність юридичної особи*», «*значний вплив на управління або діяльність юридичної особи*», а також «*ключовий учасник*», «*юридична особа, стосовно якої не існує контролерів - фізичних осіб*», «*трастова конструкція (траст)*».

Ключові зміни стосуються статті 24-1 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (забезпечення дотримання вимог щодо прозорості структури власності).

Так, регулятор зможе здійснювати дослідження (тобто отримання на його запит документальних відомостей, на підставі яких він встановлює наявність або відсутність підстав для визнання структури власності прозорою) дотримання ліцензіатом / заявником вимог щодо прозорості структури власності в таких випадках:

- при розгляді заяв про видачу, продовження, переоформлення ліцензії на мовлення або ліцензії провайдера програмної послуги;
- при перевірці виконання ліцензіатом вимог законодавства щодо щорічного подання інформації про структуру власності;
- на підставі звернення ліцензіата або заявника;
- при перевірці відомостей, наведених у зверненнях громадян, юридичних осіб органів державної влади або органів місцевого самоврядування, відомостей, що оприлюднені ЗМІ.

Встановлюється також перелік відомостей, на підставі яких регулятор зможе встановити наявність або відсутність підстав для визнання структури власності прозорою (інформація про власника суб'єкта інформаційної діяльності, інформація про структуру власності ліцензіата або заявника, його афілійованих та пов'язаних осіб за встановленою формою тощо).

Крім того, за наявності сумнівів у достовірності такої інформації Національна рада має право витребувати копії документів (декларація про майновий стан і доходи власника суб'єкта інформаційної діяльності, довідка про доходи тощо).

У виключних випадках регулятор може викликати на засідання для надання пояснень особу, яка визнається власником відповідно до документів, наданих заявником.

Строк надання ліцензіатом / заявником інформації та документів встановлюється у відповідному зверненні регулятора, однак він не може бути меншим 14 днів, у резидентів інших країн – 30 днів. Цей строк може бути продовжений за мотивованим клопотанням ліцензіата.

Варто додати також, що на час проведення дослідження Національна рада може зупинити розгляд заяв ліцензіата про переоформлення або продовження ліцензії.

Неподання, несвоєчасне подання суб'єктом інформації про свою структуру власності або подання інформації, що не відповідає дійсності, може стати підставою для визнання структури власності непрозорою.

Відтак регулятор прийматиме рішення про визначення порядку усунення порушень вимог щодо прозорості структури власності (яке має бути виконане у відповідний строк, визначений цим рішенням) або рішення про відмову у продовженні або переоформленні ліцензії, що у свою чергу може бути підставою для застосування санкцій, передбачених законом.

При цьому, якщо регулятором буде виявлений факт невідповідності ліцензіата нормам прозорості структури власності, то Національна рада матиме **право подати до суду позов про анулювання ліцензії такого суб'єкта на мовлення.**

З повним текстом законопроекту можна ознайомитись [за посиланням](#).

РІШЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СУДУ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ (про стягнення збитків, завданих внаслідок використання частини нежитлового приміщення для розміщення телекомунікаційного обладнання) від 11.07.2017

На думку Позивача – Івано-Франківської міської ради, територіальна громада міста була позбавлена матеріальної вигоди (орендної плати у розмірі 4 859 грн 96 коп.) через самовільне використання товариством з обмеженою відповідальністю «Діскавері» (далі – Відповідач) технічного приміщення під дахом для розміщення телекомунікаційного обладнання.

Таку вигоду Позивач зміг би отримати в разі оформлення з Відповідачем договору оренди спірної частини приміщення.

Варто відмітити, що між Позивачем і Відповідачем укладено договір, за яким Відповідач для створення кабельного телебачення має право встановлювати, володіти та експортувати необхідне телекомунікаційне обладнання, а Позивач зобов'язувався сприяти та забезпечувати доступ при проведенні будівельно-монтажних робіт Відповідачем у будинках.

Суд [став на сторону Відповідача](#) і в задоволенні позову відмовив повністю, зазначивши, що Позивач передусім мав довести, що **він міг і повинен був отримати визначені ним доходи і виключно через неправомірні дії Відповідача** він позбавлений такої можливості.

Крім того, оскільки частина нежитлових приміщень будинку належить іншим особам на підставі договорів купівлі-продажу, а не виключно Позивачеві, а технічне приміщення призначене для загального користування всіма власниками і орендарями (в т. ч. і тими, що замовляють телекомунікаційні послуги у Відповідача), при вирішенні справи потрібно керуватись положеннями про право сумісної власності на приміщення загального користування.

Ще одним важливим тезисом, викладеним у рішенні: *«наявність частки у спільній власності власників не означає, що вони можуть здійснювати відчуження своєї частки окремо від відчуження квартири чи нежитлового приміщення. Так само вони не можуть за спільною згодою змінити розмір своїх часток у майні будинку».*

З огляду на це суд зазначає, що **«спільна власність власників квартир на допоміжні приміщення загального користування не має самостійного юридичного значення і не може бути самостійним предметом договору за яким може бути здійснене їх відчуження».**

Для вирішення справи також мало значення, **яку площу займав телекомунікаційний ящик** (менше одного квадратного метра) та те, що **інші співвласники та орендарі мали вільний доступ до цього приміщення.**

Відтак суд дійшов висновку, що Відповідач не був єдиним користувачем вищевказаного приміщення. Тож відсутнє порушення права, а, отже, і склад цивільно-правової відповідальності.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА МІСЦЕ В ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОМУ МУЛЬТИПЛЕКСІ МХ-5

Національна рада [виставила на конкурс вільне місце в загальнонаціональному цифровому мультиплексі МХ-5](#) (категорія – загальнонаціональне мовлення), яким раніше володів телеканал

«Вінтаж» (ТОВ «Корона санрайс»). Останнього за рішенням суду регулятор вилучив з ліцензії «Зеонбуду».

Нагадаємо, 08 грудня 2016 року за заявою «Зеонбуду» регулятор змінив наповнення мультиплексу. Провайдер хотів вилучити з ліцензії телеканал «Вінтаж», який не оплачував послуги «Зеонбуду», за що останній вимкнув його сигнал і розірвав договір. Однак члени Національної ради в цій частині провайдеру відмовили, обґрунтовуючи своє рішення тим, що ТОВ «Корона санрайс» має чинну ліцензію на мовлення в МХ-5.

Раніше, 24 листопада 2016 року, Національна рада оголосила попередження через вимкнення «Зеонбудом» телеканалу «Вінтаж» двом сторонам – і провайдеру «Зеонбуду», і телеканалу «Вінтаж». Не погодившись із таким рішенням Національної ради, «Зеонбуд» оскаржив санкцію у суді.

Окружним адміністративним судом міста Києва [позов було задоволено](#). Київський апеляційний адміністративний суд [відмовив у задоволенні апеляційної скарги](#) Національної ради і ТОВ «Корона санрайс», залишивши рішення першої інстанції без змін. Згодом ухвалою Вищого адміністративного суду України постанову Окружного адміністративного суду міста Києва та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду [залишено без змін](#).

Тож зрештою 20 липня 2017 року Національна рада переформувала ліцензію «Зеонбуду» на мультиплекс МХ-5, вилучивши з нього телеканал «Вінтаж». Оскільки з'явилося вільне місце в мультиплексі, Національна рада виставила його на конкурс та затвердила конкурсні умови, які передбачають:

- у загальному обсязі мовлення не менше 50 % має становити частка соціально важливих програм (інформаційних та соціально-політичних) для забезпечення інформаційних потреб громадян;
- проведення інформаційної рекламної кампанії під час телевізійної трансляції програм щодо забезпечення населення засобами для прийому цифрового мовлення.

Конкурсна гарантія для претендентів на місце в МХ-5 становитиме 131 570 грн.

В ГАЗЕТІ «ГОЛОС УКРАЇНИ» ОПУБЛІКОВАНО ОГОЛОШЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ПРО КОНКУРС НА АНАЛОГОВІ ТЕЛЕЧАСТОТИ

Оголошення опубліковане 26 липня 2017 року в газеті «Голос України» № 136.

Регулятор вже тривалий час не проводив конкурсів на аналогові телевізійні частоти. Передусім це було пов'язано з вимкненням аналогового мовлення, яке очікувалось у червні 2015 року, згодом у червні 2016 року. Наразі ж строк перенесений на червень 2018 року.

Заяви на участь у конкурсі приймаються з **28.08.2017 до 25.09.2017 (18:00 год.)**.

З переліком телеканалів та технічними характеристиками можна ознайомитись на офіційному сайті регулятора [за посиланням](#).

*Підготувала
юрист Juritech Анастасія Макарчук*